I

Priešinimosi melancholija

Tu esi Saulė. Saulė nejuda, ji čia tam ir yra,
kad nejudėtų. Tu esi Žemė. Pradžioje ir Žemė
kabos čia, bet paskui ji nuskries aplink Saulę.
Ir štai, pažiūrėkit visi, tuoj mes, paprasti
žmogeliai, praskleisim nemirtingumo paslaptį.[*]
László Krasznahorkai

Priešistorė

jungas sakė kad ilgai sapnavo karą
kol pagaliau ištiko pirmasis pasaulinis
ir jis lengvai atsikvėpė
ir iškvėpė nediduką berniuką
nuo priemenės durų
bėgantį į šaltį basomis
įkrentantį į mano sapną
aš matau tavo veidą ir nesuskaičiuoju vardų
kas tu kur tu paimk už rankos
įpilk stiklinę pieno prieš miegą

jungas matė pirmą pasaulinį
ir pavertė sapną tikrove

[*] Iš vengrų kalbos vertė Vitas Agurkis.

mažas berniukas įsitaiso prie užrakintų priemenės durų
susigūžia miego duobės atsiveria
atsiveria ir užmarštis ir latentinių prisiminimų
labirintas tu toks gražus kai miegi šnabždi

o aš tuo metu nieko neįtardamas sapnuoju
kaip tu krauniesi daiktus ir duryse triskart
pasuki raktą

Biografija

mergaitė stovi baloj su per dideliais batais
šitomis dienomis visur žliugsi vanduo
spalis iššiepęs dantis primena
liūdną laukinį gyvūną
jie sako gyvūnai neturi jausmų
tada kodėl jie taip
verkia kai išeini iš namų
kodėl aš taip

kažkas jos klausia kur tavo tėvelis
ji sako kare tėvelis mačiau skylę
jo galvoje
ji ten žioji jau šitiek metų

spalis susirango prie durų neleidžia
apsimauti batų
seka į darbą gulasi ant kavos aparato
kraunuosi daiktus išvažiuoti ten kur šilta
bet į lagaminą sutelpa tik krūva nušiurusių lapų
ir nedidelis sužeistas šuo

Sapno tvirtovėje

sapnuoju antrąjį pasaulinį
esu maža apskretusi mergaitė
stoviu baloj kareivis trenkia buože
ir juokiasi ir liečia po sijonu

stoviu baloj kol suprantu esu
tik Vilniuje lietus merkia drabužį
bobos stumdosi prie troleibusų rėkia
smirda turgumi ir žuvimis jų tašėse
žiūriu į save per atstumą
tai tik vėjas po sijonu
tai tik vėjas po sijonu
ir karas kuriame nėra fortų

Pabudimas

anądien papasakojau
draugui kaip stipriai sergu
daktaras pačiupinėjo gerklę
sako viskas tvarkoj
tik galugerkly kažkas
užstrigę

išsižiok mergaite
išsižiok ir parodyk ką ten turi
juodas gumbas gerklėj plečiasi
ir plečiasi kol aš imu
ir įplyštu

Robotikos pamokos

pirma

manęs nepaiso automatinės parduotuvių durys
tikriausiai esu perregimas polietileninis maišelis
į kurį seniai niekas nekreipia dėmesio
atsimenu kartą slankiojančios durys prispaudė mano ranką
kūnas jau buvo lauke ranka su pirkinių maišu liko viduje
darbininkai kažką rakinėję lubose
garsiai juokėsi

antra

kitais kartais užstringu besisukančiose duryse
ką tuomet darau?
stoviu ir žiūriu į stiklą
tada ateina tikras žmogus ir aš išsilaisvinu

po pamokų

2012-aisiais pažįstama mergina išdaužė stiklines
viešbučio duris perėjo kiaurai
klausiau ar skaudėjo sakė ne
dabar ji tiek daug kalba apie smėlį